

Publicerad 2020-10-22 13:26 av isa\_stardust

## **mellanrum del 2 version 2**

Din hand runt min hals. Om jag bara fick andas. Du håller mig för hårt. Orden som du drar ur mig rispar min hals. Ute i ljuset förvrids de framför dina ögon.

Dina självuppfyllande profetior, är det dem du sökt i mellanrummen? Osäkerheterna som du göder.

I mellanrummen, mörkret som växer. Det slingrar sig som ormar, lägger sig tillrätta som en klump i min mage.

Pansarhud som krackelerar. Lukten av ångest, skarp, stickande, som tränger fram ur sprickorna.

Någonting i ingenting i din röst. Sättet du ser på mig. Känslor som forsar mot mig. Jag önskar att jag fick drunkna. Istället drar jag i mig kallsup efter kallsup.

Sväljer undan mina känslor. Det blir för mycket med både dina och mina.

Rosentaggen i ditt finger som förgiftar ditt blod. Gnager, suger, biter för att få loss den, rena dig. Slickar sår tills jag blir illamående, syr ihop hål.

Darrhant och skör. Jag vet inte om jag kan ge dig det du vill ha.

Din hud som lugnande medicin, min benzodiazepin. Jag behöver den nu, memorera den med mina fingertoppar, scanna in varenda millimeter. Men du drar dig bort igen, och ångeststanken fyller rummet, fyller natten.

Din rastlöshet är min. där finns ingenting att vila i.

I mellanrummen. Om du bara kunde vila i dem. Om jag bara kunde vila i mörkret. Om jag bara kunde hitta mig där. Om jag fick andas. Kanske skulle jag kunna bära dig, låta mina tårar skölja dig ren, stilla dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isa\_stardust med Poeter.se id #110890 innehar upphovsrätten